

En moviment | | Actualitzat el 11/03/2023 a les 12:49

?Clam contra el ciberassetjament a periodistes

Els atacs a les xarxes socials a professionals del sector va en creixement i pot provar autocensura o trastorns d'ansietat o depressius | Existeix el temor que les agressions s'incrementin en any electoral | Les comunicadores també reclamen a les direccions que implementin plans d'igualtat per posar fi a les desigualtats i el masclisme existent a les empreses de la comunicació

Un moment de la lectura del manifest davant la Universitat de Barcelona

Un any més les periodistes i comunicadores han sortit al carrer per dir prou a les violències masclistes que són sotmeses durant l'exercici de la seva professió pel simple fet de ser dones. Així ho constata un informe de la UNESCO, que afirma que el 73% de les periodistes i comunicadores han estat víctimes de ciberassetjament, quan publiquen una informació que va en contra dels òrgans de poder, denuncien injustícies o delictes, així com pel simple fet de ser una cara pública.

Davant d'aquesta realitat, la plataforma de Comunicadores Feministes, que es va constituir fa cinc anys, exposen que són víctimes d'insults masclistes, misògins o se'ls qüestiona la seva professionalitat i independència a l'hora d'exercir la professió pel simple fet de ser dones. Això, argumenten, pot desencadenar l'autocensura pel temor a les pressions posteriors o, fins i tot, episodis d'ansietat o depressius a les professionals.

En un acte que va congrega al voltant d'una trentena de professionals del sector a la plaça Universitat de Barcelona, la plataforma de comunicadores feministes van llegir el manifest, en el qual van recordar que el ciberassetjament no tan sols va en contra del seu dret a desenvolupar la feina sense pressions, sinó també el dels ciutadans de rebre una informació veraç.

«Volem dir prou a aquests atacs i violències, que, sens dubte, dificulten que puguem exercir la

nostra labor amb total llibertat i independència», van assegurar durant la lectura del manifest, el qual afegia: «Hem treballat molt per ser on som i poder oferir a la ciutadania una informació de qualitat basada en els principis de transparència i independència».

Les comunicadores, a més, mostren la seva preocupació en aquest any electoral, marcat per les eleccions municipals del 28 de maig i les generals de finals d'any. Temen que aquestes siguin una excusa per incrementar els atacs contra les professionals del sector, especialment, les que cobreixen informació política.

«Mirem amb neguit l'auge de l'ultradreta, que posa en perill els avenços assolits en igualtat i la lluita contra la violència masclista no només en el nostre sector, sinó en la societat en general. No farem un pas enrere en la lluita per als nostres drets», s'assenyala en el manifest.

Precarietat laboral

D'altra banda, enguany, també han posat l'accent a la precarietat laboral dins del sector, cosa que ho atribueixen a l'encadenament de les successives crisis com l'econòmica del 2008, la de la covid-19 o l'actual, marcada per la inflació. Tot plegat, asseguren, ha accentuat els desequilibris existents en les empreses de comunicació.

Un altre dels punts que posen sobre la taula és que, malgrat que cada cop hi ha més dones a les redaccions, els llocs de directius estan molt masculinitzats i, per tant, es fa molt difícil trencar amb el sostre de vidre.

«S'ha amplificat la bretxa salarial, les dones periodistes tenim contractes més precaris i, sovint, amb relacions laborals abusives, que dificulta encara més la conciliació», alerten les professionals en el manifest, on també emfatitzen la inseguretat laboral de moltes freelance: «Cada cop més dones professionals es troben en el periple del treball precari, sense cap cobertura. I quan es jubilen persisteix la bretxa salarial, com a resultat de les polítiques de precarietat que ens afecten particularment a les dones».

Davant d'aquest context, exigeixen a les direccions que apostin per una nova forma d'organització en la qual situï les persones, la cura i la conciliació en el centre de l'activitat; així com implementin plans d'igualtat que permetin erradicar les desigualtats i el masclisme dins de les empreses de la comunicació.

En l'acte del 8M, el grup de periodistes i comunicadores també va reclamar que el tractament informatiu inclogui una perspectiva de gènere, que s'informi amb rigor de les violències i que s'erradiqui el sexisme en els continguts tant informatius com d'entreteniment. Així mateix, van manifestar la necessitat que es garanteixi la representació i participació de les dones als mitjans de comunicació.

Finalment, la lectura del manifest va acabar amb un clam unànime: «Sense feminisme, no hi ha periodisme».